Said Nursî'yi her türlü süfli çıkar için istismar ederek kullanan günümüzdeki siyasetçilere, Padişah Abdülhamit'e karşı İttihat ve Terakki Cemiyeti [
Partisi
]'nin öncülüğünde gerçekleştirilen 1908 Temmuz İnkılabı'nın doğal sonucu olarak ilan edilen İkinci Meşrutiyet'in üçüncü gününde Selanik Hürriyet Meydanı'ndaki kürsüden,
İttihat ve Terakki mensubu Bediüzzaman Said Nursî
cevap veriyor.

« Ey vatan evlatları, … Demek ki, şimdiye kadar mezarda idik. Çürüyorduk. Şimdi bu İttihad-ı millet ve Meşrutiyet ile rahm-i madere geçtik. Neşvüname bulacağız. Yüz bu kadar sene geri kaldığımız mafe-i terakkiden inşallah, mucize-i Peygamber ile şömendöfer kânun-u şer'iyye-i esasiyeye amelen ve burak-ı meşveret-i şer'iyeye fikren bineceğiz ve vahşendengiz sahray-i kebiri bir zamanı kesirde, tekemmülü mebâdi cihetiyle tayyetmekle beraber milel-i müsabaka edeceğiz. Zira kâh öküz arabasına binmişler, yola gitmişler, biz birdenbire şömendöfer ve balon gibi mebâdiye bineceğiz, geçeceğiz. … »

109 yıl önceki bu konuşmayı bugünkü dille ifade edelim :

« Ey vatan evlatları, …

Demek ki, şimdiye kadar mezarda idik. Çürüyorduk. Şimdi milletçe gönül ve işbirliği ile başardığımız Meşrutiyet'le yeniden doğuyoruz. Gelişeceğiz. Yüzlerce sene geri kaldığımız medeniyet dünyasından, imanımızın ve kuvvet kaynağımız Peygamber'in gayesi yolundaki yolundaki mucizelerinden ilham alarak usul-ü meşveret [*demokrasi*] yolumuzda şömendöfer [*tren*] sür'atiyle ilerleyeceğiz. Onlar, bugünkü sonuçlara, öküz arabasına binmekle başlıyarak erişmişler. Amma biz?.. Biz balonla *[uçakla*], şömendöferle zamanı yutacağız, onlara erişeceğiz. Yabancı ülkelerde, garpta medeni ilerlemelere terakkilere yardım edecek varlıkları, fenleri, sanayii memnuniyetle alacağız. Amma bu hayatın tortusu ve günahları olan fenalıkları almıyacağız.

Ey hamiyetli vatan evlatları, …

Cemiyet millî ruhu bu yola çevirmekle bizim saadetimize yol açtı. Biz de bazı lezzetlerimizi terk ile onlara yardım edeceğiz. Zira o nimet sofrasında kendileriyle beraber oturuyoruz. Fasid fikir sahipleri, istibdad ve mezalimi arzulayanlar çıkabilir. Mazinin gömdüğü istibdadı veya seller arasında izler bırakarak kaybolmuş zulümleri bir daha temaşe etmemek için ikisinin arasına aşılmaz bir demir sed çekmek istiyorum. Çünkü inanıyorum ki; inkılâp, hürriyeti inşa edecek, onu şer'i meşveretle tamamlıyarak ve bu milletin eski satvet ve kuvvetini ihya edecektir. Şahsi garezlere yol açmadan, eksiksiz ve kusursuz oluşu bana anlatıyor ki bizim hürriyetimiz beş sabit hakikat üzerine oturmuştur.

Birinci hakikat; milletin varlığıdır. Bu kuvvet umumi efkârda tecelli eder. Milletin birlik ve beraberliğini bozmaya kalkışmak en büyük cinayettir.

İkinci hakikat; ilim ve marifettir. Medeniyet hayattır. İşte Avrupa tarihi meydanda. … Bizim Asya ve Avrupa'daki varlığımız. Ancak bu hakikatleri omuzlarında taşıyacak kudretli devlet adamlarıyla mümkündür.

Üçüncü hakikat; bizi dünyanın gidişine, iyiliklerine, kötülüklerine baktıracak ve iyiyi alacak ***hür riyet varlığıdır.***
İşte ben, aslında bir köylü adam, bakınız sizlere neleri söyleyebiliyorum. Bu, hakikati arama ihtirasıdır. Fikrimiz öylesine inkişaf edecektir ki, Osmanlı gençliği arasından Eflatunlar, İbn-i Sinalar, Bismarklar, Dekartlar'ı geride bırakan kıymetler çıkacaktır. Çünkü bizim Osmanlı Ülkesi, peygamberler kaynağı, medeniyetler beşiğidir. Hürriyet yağmuruyla bu toprak öyle meyvalar verecektir ki her şeyin Şark'tan doğacağı anlaşılacaktır. Yeter ki bizler onu tembelliğimizle, şahsi garazlarımızla kurutmuş olmıyalım.

Dördüncü hakikat; bütün bu neticelerin şeriatın ruhunda bulunmuş olmasıdır. Bu gerçeğin en büyük misali, İslamiyetin çıkışı ile cehalet ve vahşetin hükümran olduğu bir yerde eşitliği, adaleti, hürriyeti nasıl tesis etmiş olduğudur. Bütün bu olup bitenlere bakarak hüküm veriyorum ki, bizim sukutumuz [
düşkünlüğümüz
] ve başımıza gelen fenalıklar dört sebepten kaynaklanmaktadır.
Şeriatın gayesini kavrayamamışız. Dalkavuklar çevremizi sarmış, ilmî görünürde olan cahillerin arkasından gitmişiz. Hakiki Avrupa medeniyeti zor ve güç olduğundan, ilim istediğinden onu bırakmışız. Kolay ve basit olan taklitini almaya kalkışmışız.

Beşinci hakikat şu: Eski devirlerde hayat basit idi. Şimdi medeniyetin semereleri öylesine alemi kucakladı ki, ***bir milletin; bir ferdin aklı ve irfanı ile idare edilmesi imkânı yok. O halde? Ohalde, Meşveret*** [*Danışma*] ***müesseselerine kıymet vereceğiz. Milletin kalbi olan Mebusan Meclisi'nin yeni hayatı tesis için himmetine yardımcı olacağız.***
Bir ülkede böyle bir neticeye varabilmek kolay değildir. Bu yeni hayata intibak edemeyecek olanları zaman kendiliğinden tasfiye edecektir. Yerlerinden atacağımız devlet memurlarının yenilerini yetiştirmek için kırk sene lazım. Zaman bizi bekler mi?

Ben Kürdistan dağlarında büyümüş idim. Hilafet merkezini güzel bir varlık olarak hayâl ediyordum. İstanbul'a geldim ki burada insanlar kalplerinde birbirlerine karşı besledikleri nefretle, iyi giyinmiş birer vahşi halinde idiler. Anladım ki bu hastalığın aslı ikiyüzlülüktedir. Bana deli dediler. Fakat ben acı hakikatı gördüm anladım ki İslamiyet yaşadığımız devrin medeniyetinden geri, çok geri kalmış. Bu sukutun [*düşkünlüğün*] üç suçlusu var; ***ilmiye mensupları, Avrupayı anlamayanlar, Tekye***
[
Tekke ve Tarikat
]
sahipleri.
Hepsi kendi alemlerine dalmışlar, birbirlerini tekfir [
kâfir sayma
] ve teçhil [
cahil görme
] ediyorlar. Bu gürültü içinde terakki [
ilerleme, gelişme, yükselme
] yolu kayboluyordu. Hepsini dinledim. Gönlüm aydınlanacağına kararardı. »

(Kaynak : Cemal Kutay – Tarih Sohbetleri)

Ne diyelim? Türkiye Cumhuriyeti'ni yönetirken Abdülhamitçilik yapan, devlet gücünü ve olanaklarını haksız olarak kullanmak suretiyle kendine çıkar sağlayan, istismar ettiği Said Nursî'yi bile anlamamış olan AKP iktidarına eçhel-i cühela demek yeterli olur mu?..

Sınıfsız Toplum Platformu

http://sinifsiztoplumplatformu.blogspot.com